

på grund af en teknologisk udvikling, der gjorde det nødvendigt at gøre noget for at sikre, at kunstnerne fik penge for deres værker.

Nu står vi så her med en ny teknologisk udvikling, der gør, at vi ender med overhovedet ikke at kunne bruge afgiften til noget som helst. Jeg kan huske, at vi holdt en kæmpe fest dengang, fordi kunstnerne var lykkelige for nu at føle, at de var sikret en vis indtægt for deres værker. Jeg tror, vi bliver nødt til at gøre et eller andet, hvis vi skal holde en tilsvarende fest igen. Det her er i hvert fald en model, man kunne tage i brug, og vi støtter meget tankerne bag det.

Til al den der snak om, at folk så kommer til at betale for noget, de ikke får, vil jeg sige, at det gør de jo altså alligevel. Jeg kan huske, at i diskussionen fra dengang var der mange, der påstod, at de brugte deres videobånd til alt muligt andet end til at optage film fra fjernsynet. De brugte dem til private optagelser, og jeg ved ikke hvad, så de mente også, de kom til at betale for noget, de ikke fik. Sådan er livet nu engang. Hvis man skal have lavet nogle ordninger, kan man umuligt lave dem fuldstændig vandtætte, så kun de rigtige bliver ramt, eller hvad man skal sige.

Jeg synes, vi skulle tage fat på den her diskussion, for det strammer virkelig til nu. Der bliver solgt så lidt, og der kommer så lidt ind efterhånden, at det nærmer sig en vittighed, og det kan vi ikke rigtig være bekendt over for vores kunstnere. Så det her en mulighed, og hvis ikke vi finder på noget bedre, er det her i hvert fald den, vi vil støtte.

Kl. 23:44

Formanden:

Ja tak. Og der er ingen korte bemærkninger. Tak til ordføreren. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 23:44

(Ordfører)

Simon Emil Ammitzbøll (RV):

Jo tak. Jeg tror, at Enhedslisten med det her forslag har fat i noget af det rigtige. Det er jo sådan, at vi kan se, at salget af blanke medier falder, og derfor vil blankbåndsorteringen løbende blive undermineret. Det har der sådan set også været forholdsvis bred enighed om blandt de ordførere, der har været på talerstolen i dag.

Så kan man jo vælge at gøre forskellige ting, når udviklingen i teknologien udhuler den finansieringsordning, som man har, og der er i virkeligheden en lang række muligheder: Man kan lave en apparatafgift, sådan som SF tidligere

har foreslået; man kan lave en internetafgift, som jeg endda tror der er en enkelt minister – godt nok en anden minister – der har været inde på; man kan, som vi tidligere har været inde på, lægge et ekstra beløb på tv-licensen, så man kunne indkræve det der, det går vi ikke ind for længere, men vi har dog nævnt muligheden; og endelig kan man, som Enhedslisten siger her, kompensere via finansloven.

Jeg tror, det vigtige er, at vi som udgangspunkt holder fast i, at compensation for lovlig kopiering jo handler om, at de, der producerer noget, de, der laver noget, de, der laver et værk, faktisk får penge for, at vi alle sammen har mulighed for at bruge det værk. Og jeg mener i virkeligheden, at ikke kun politikere af socialistisk observans som forslagsstillerne, men også enhver borgerlig politiker burde støtte, at folk, der producerer noget, bliver kompenseret, når der er andre mennesker, der bruger det. Det er sådan set et meget rimeligt princip.

Med den ordførertale, jeg har holdt, skulle man jo tro, at jeg nu lige om lidt ville sige: Og derfor støtter Det Radikale Venstre beslutningsforslaget. Men sådan er politik nogle gange så overraskende, for Enhedslisten har jo også lavet en vanlig Enhedslistemodell for beslutningsforslaget. Så vidt jeg kan se, har man ud over at vælge det af årene for den gamle ordning, der gav flest udgifter, valgt overhovedet ikke at sige noget om, hvordan man vil have indtægterne, ud over at det skal klares på finansloven.

Jeg må sige, at selv om Det Radikale Venstre er positiv over for selve ideen og gerne vil gå ind i forhandlinger om det i forbindelse med de kommende finanslovforhandlinger, er det ikke vores stil via en førstebehandling af et beslutningsforslag i Folketingssalen bare at øremærke 76 mio. kr., som vi ikke har afsat på vores eget finanslovsforslag.

I Det Radikale Venstre er det sådan, at vi synes, at man skal have mindst lige så mange indtægter, som man har udgifter. I virkeligheden er vi så glade for indtægter, at vi egentlig synes, at man skulle have flere indtægter, end man skal have udgifter, og det er jo også derfor, at vi leverer det strammeste finanslovudspil af alle de finanslovudspil, der bliver præsenteret her i Folketinget – også strammere end det udspil, regeringen kom med, og den finanslov, der blev vedtaget.

Når det er sagt, vil jeg sige, at vi altså er positivt indstillet over for ideen, men på grund af